

พยานาตเชียงคาน ๑ : สัตว์หรือเทพ

คนเราในปัจจุบันอยู่ในโลกแห่งไซเบอร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ๆ สมาร์ทโฟน อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และนับวันก็ยิ่งสูงไปเรื่อยๆ เครื่องอะไรออกมาใหม่ๆ แค่ไม่นานก็ตกรุ่น มีรุ่นใหม่ดีกว่าออกมาอีกแล้ว คนใช้เครื่องมือเครื่องไม้อิเล็กทรอนิกส์กันเป็นธรรมดา ไม่จำกัดแต่เศรษฐกิจ แม่ค้าในตลาด หรือคนขับแท็กซี่ นักเรียน นักศึกษา เดียวนี้ใช้สมาร์ทโฟน กันเกือบทุกคน ตามทฤษฎีของผลิตเยอะ ออกจำหน่ายปริมาณมาก ควรจะมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง แต่ราคาโทรศัพท์สมาร์ทโฟนก็ยังหน้าด้าน ส่วนกระแสที่ควรจะเป็นคือ Economy of Scale ยิ่งคนใช้เยอะ เทคโนโลยี ล้าหน้า ของแพงก็ควรจจะราคาดลดลง

หน้อยแน่!! ความจริงที่โหดร้ายนั่นคือ...ยิ่งออกรุ่นใหม่ ยิ่งคน ใช้เยอะ ดันยิ่งแพงขึ้นๆซะนี่ ฉันไม่เข้าใจจริงๆ

แต่ในโลกแห่งเทคโนโลยีนั้น ฉันเห็นว่าคนเราสมัยนี้มีการศึกษา มากกว่าเมื่อก่อน คนจบปริญญากันจนเกร่อ ควรมีความคิดอ่านที่ทันสมัย เชิงวิทยาศาสตร์ ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ที่ไม่มีการพิสูจน์ แต่ในความเป็นจริง คนเหล่านี้ดูจะขาดสิ่งยึดเหนี่ยวในจิตใจจึงมวงาย จนบางทีฉันดูแล้วก็ ไม่น่าเชื่อว่า คนที่ใช้เทคโนโลยีอย่างคล่องแคล่ว แต่เชื่อในสิ่งที่ไม่เป็น ความจริง หลับหูหลับตาเชื่อตามๆกันไปจนไม่รู้ว่าจะอะไรคืออะไร ความเชื่อ บางอย่างไม่เสียหาย ทำไปแล้วดีแต่ตน เช่น ไหว้โน้มนี่ ไหว้พระ ทำบุญ ฉันเห็นด้วยแน่นอน เพราะฉันเองก็ทำ...แต่บางเรื่องนะสิ...

ไม่ต้องดูอะไรมาก พวกหมอดูตูดังๆที่ชอบออกมาทำนายทายทัก

ดวงเมืองหรืออนาคตให้มันร้ายๆไว้ก่อน คนไต่ยีนก็จะตกใจ รีบแชร์กันไป
จำลองห้วน หรือเดี่ยวราศีนี้จจะรวย ราศีนั้นจะรวย เปลี่ยนไปมาจนงงไปหมด
ดาวย้ายต้องไปทำโน่นทำนี่ ก็เห็นทำตามๆกันไปทั้งเมือง รวมทั้งปีชง ที่ฉัน
ตอนเด็กๆไม่เคยไต่ยีน เพิ่งมาได้ยีนหลังๆนี้แหละ คนเรटकปากไม่เท่ากัน
จะดวงตกกันหมดทุกคนที่เกิดในปีนั้นได้อย่างไร ฉันเอง ปีชงแท้ๆ ได้งาน
ได้เงิน ได้ตำแหน่ง ได้เหรียญตรา สารพัด ไม่เห็นจะโชคร้ายอะไรเลย

การขอหวยสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีมานานแล้ว แต่การที่สื่อลุกขึ้นมารายงาน
ต่างๆกันอย่างเอิกเกริก นั่นก็เท่ากับว่าส่งเสริมคนในหังมวงย ทั้งรอยพจนานาค
เข้าทรงให้รื้อบ้าน น้ำผุดกลางบ้านบอกว่าน้ำศักดิ์สิทธิ์ ไม่นับสัตว์พิการ
ที่คอยกราบไหว้วกันอีก

หลังๆยิ่งหนัก เห็นพวกทรงเจ้าเข้าผี อุปลโกลนตนเองว่าเป็นพระราชา
ผู้ยิ่งใหญ่ท่านโน้นท่านนี้ หรือกลายเป็นนางอะไรไม่รู้ในตำนาน ในนิยาย
ที่บอกไม่ได้ว่ามีตัวตน ขนาดนางในวรรณคดีที่แต่งขึ้นมาแท้ๆยังลงทรงได้
อีกหน่อยใคราเมอมอนอาจจะมาลงทรงได้ ฉันหนึ่งไปหมด แชร์แล้วได้บุญ
แชร์แล้วรวย แชร์แล้วคนโน้นจะได้เงิน ฯลฯ ก็ยังดักคนได้ มีคนมาสาธุ
๙๙ กันทั้งหมด สาธุในเพจแล้วจะได้อะไร...อยากรวย...??

รวยพองงง...ลี...อยู่เฉยๆไม่ทำอะไร จะรวยได้ไง

กระแสพจนานาคหรือหลวงพ่อด่างๆที่ให้ห่วยก็เช่นกัน ฮิตกัน
เป็นพักๆ คนที่ให้ข่าวว่าถูกห่วย ถูกจนเบือ ก็มีอาชีพขายลอตเตอร์และ
รับซื้อตรงนั้น ทำไมคนไปเชื่อ ปีนี้ฮิตพจนานาค ปีหน้าจะฮิตองค์ไหน ฉัน
ยังนึกไม่ออก

ฉันเห็นว่าคนชอบมโนว่าตัวเองเป็นพจนานาคในชาติภพก่อน หรือเป็น
ลูกหลานพจนานาค จนมีคนเขียนตำนานว่า ถ้าเราสืบเชื้อสายพจนานาค
จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๑. เป็นคนเกลียดคนโกหกมากและเกลียดคนผิดลัจจะเป็นที่สุด
๒. เป็นคนที่มีวิบากกรรมเกี่ยวกับเรื่องความรัก ต้องรักอย่างเข้าใจ
๓. เป็นคนบุคลิกเจ้าชู้ ดุมีเสน่ห์ แต่ถ้าใครทำให้รักได้ ถึงขนาดรัก
จนหมดใจให้ทั้งชีวิต

๔. ถึงแม้หน้าคจะอยู่ในน้ำ...แต่กลับมีจิตใจที่ขี้ใจร้อน จะต้องฝึกสมาธิและฝึกควบคุมอารมณ์ ถ้าหลุดเมื่อไหร่ นางมารร้ายดี ๆ นี้เอง แต่ก็สามารถถ่าหนักผิด กลับตัวกลับใจได้

๕. เป็นคนชอบของสวยงาม เจ้าสำอาง ใช้เงินเก่ง

๖. เป็นคนใจหนักใจถึง ถ้าเกิดอารมณ์หนักเลงก็หนักเลง แต่ถ้าอ่อนโยนก็จะเอื่อยดอ่อนหวาน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย

๗. มีจิตมีสัมผัสพิเศษต่อเหตุการณ์ต่างๆ หรือมักฝันว่าตัวเองไปในที่ต่างๆที่เคยมีบุญผูกพันเอาไว้ในอดีตชาติ

๘. ถ้าจะรักใคร่ต้องรู้สึกรักจริงจัง ถึงรัก ถ้าไม่รัก ต่อให้ตีแค่ไหน ทำให้ตายยังไง ใจก็ไม่รัก แต่ถ้ารักแล้วมักจะผูกพันมาก รักแบบไม่รู้ตัวว่ารัก

๙. เป็นคนใจบุญ ชอบทำบุญไหว้พระ ปฏิบัติธรรม

๑๐. เป็นคนเบื่อง่าย มักจะเสียใจง่าย ขี้เล่น ขี้ฮอน ขี้อ่อน ขี้น้อยใจ เวลาโมโหชอบประชดประชัน ปากกับใจไม่ตรงกัน แต่ถ้าเข้มแข็งเมื่อไหร่... หัวใจดุจตั้งภูผา ยอมหักไม่ยอมงอ อารมณ์ร้าย

๑๑. ซื่อสัตย์ แม้จะมีโอกาสโกงแล้วรวย หรือมีโอกาสดีชีวิตจะสบาย แต่ก็ไม่ทำเลย ไม่ทำชั่ว เพราะมีความละเอียดรอบาป และถ้าไม่ใช่ ยังไงก็ไม่ทำ ไม่เอา หยิ่งในศักดิ์ศรีเป็นที่สุด

๑๒. ถ้าถือศีล ๕ ได้ ชีวิตจะดีขึ้นมาก โดยเฉพาะข้อ ๓ เพราะภาคมีวิบากกรรมเรื่องความรักและวิบากกรรมเรื่องอารมณ์ร้อน จะต้องฝึกรักษาศีลและนั่งสมาธิให้มากๆ

๑๓. บุญที่จะช่วยให้พ้นทุกข์พ้นจากวิบากกรรมอีกหนึ่งอย่างคือ การสร้างวัด

๑๔. ถ้านาคไม่เจอผู้ที่เป็นเนื้อคู่กันจริงๆ ยังไงก็ไปกันไม่รอด ต้องทำใจ หากไม่ใช่คู่ก็จะพลัดพรากจากกัน

๑๕. สุดท้ายคือ ความปล่อยวาง ทุกอย่างเสื่อมสลายหมด สู้สุดปล่อยวางเข้าสู่ทางธรรม นาคถึงจะมีความสุข

๑๖. มีนาคอยู่ตระกูลเดียวเท่านั้นที่จะทรงครุฑ มีอำนาจอยู่เหนือ

พญาครุฑ คือ พระโพธิสัตว์อสูรินทราธาหุสุเรศ ผู้ดูแลความดีความชั่วของมนุษย์และคอยดูแลปกป้องพระพุทธศาสนา เพราะตามคำทำนายของพระพุทธเจ้า ท่านจะเป็นพระพุทธเจ้าต่อจากพระศรีอริยเมตไตรย

(ที่มา : เว็บไซต์พลังจิต)

คุณสมบัติที่ลอกมานี้ ฉันไม่ทราบว่ามีใครเป็นคนเขียนคนแรก และแชร์ตาม ๆ กันไปตามเว็บต่าง ๆ เหมือนการเขียนจดหมายลูกโซ่ ฉันเองเลยไม่ค่อยจะเชื่อถือนัก ไม่คิดว่าคนที่กลับชาติมาเกิดจากพญานาคจะมีคุณสมบัติแบบนี้ทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะที่บอกมาก็เป็นคุณลักษณะรวมๆ ของคนทั่วไป

นาค ในพระไตรปิฎกกล่าวว่า เป็นสัตว์ในป่าหิมพานต์ ซึ่งเป็นมิติคู่ขนานกับมิติที่พวกเราอาศัยอยู่ มีลักษณะกึ่งเทพแบบหนึ่ง มีหลายชั้นหลายตระกูล นาคมีมาก่อนสมัยพุทธกาล อาศัยอยู่ที่เมืองบาดาลใต้น้ำส่วนที่ลึกมาก นิสัยโดยทั่วไปแล้วฝึกไฝธรรมเป็นที่ตั้ง มีจิตใจเมตตา มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันว่า พระยานาค หรือพญานาค หรือภูซังค์ วาสุกรี นาดี นาคา อนันตนาค เศษนาค ตามความหมายที่เข้าใจกันว่า นาคตัวยาวๆ อย่างงู

ในคัมภีร์พระพุทธศาสนากล่าวถึงพญานาคไว้หลายตอน ซึ่งผู้ทรงศีลหลายท่านยืนยันว่านาคมีจริง และไม่ได้มีแต่เมืองไทยเท่านั้น ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ไม่ว่าจะเป็นอินเดีย ทิเบต ลังกา เขมรโบราณ เขาทำรูปมนุชยนาคหรือครึ่งคนครึ่งงูไว้ เพื่อให้รู้ว่าวิเศษชนิดนี้สามารถแปลงเป็นคนได้ เป็นประเภทสัตว์และคนต่างมิติ และเมืองไทยไม่ใช่ที่เดียวที่มีมิติขนานกันไปอย่างป่าหิมพานต์ ในทวีปอื่นๆ เขาก็มีสัตว์ในเทพนิยายเหมือนกับเรา แต่อาจเรียกต่างกันไปตามภาษาพื้นเมืองของเขา เคารพนับถือบูชากันมาเป็นพันๆ หมื่นๆ ปีแล้ว เช่น มังกรของจีน ซึ่งน่าจะใกล้เคียงกับพญานาคของไทย หัวแทนที่จะมีหางอนแบบเรา ก็กลายเป็นมีเขา หะเหินเดินอากาศได้ ของอังกฤษหรือประเทศในทวีปยุโรปก็มีมังกรเช่นกัน ฟันไฟได้ บินได้ เหมือนของจีนเลย

พญานาคของทางอเมริกาใต้ในอารยธรรมโบราณ เช่น พวกอัซเท็ก (Aztec) เรียกว่า “กูชนนาก” เพราะมันเหาะได้ คือมังกรยาวๆ ชนิดหนึ่ง เขานับถือเป็นเทพเจ้า เรียกว่า Quetzalcoatl เป็นเทพแห่งลมและฝน คล้ายเป็นผู้สร้างโลกและมนุษย์ มีการบูชาตั้งแต่เด็กดำบรรพ์ เทพองค์นี้มีชื่อต่างๆ กันในแต่ละที่แต่ละภาษา คือ Kukulcán ในภาษาของพวกมายา ชื่อ Gucumatz เรียกโดยพวก Quiché ของกัวเตมาลา Ehecatl ของพวก Huastec แห่งแถบๆ Gulf Coast

ส่วนพญานาคของอินเดีย อินโดนีเซีย (บาหาลี) กัมพูชา และไทย เป็นงูใหญ่ที่แปลงกายเป็นคนได้...ชาวฮินดูถือว่า นาคเป็นผู้ใกล้ชิดกับเทพองค์ต่างๆ เป็นเทพเจ้าแห่งน้ำ เช่น อนันตนาคราชที่เป็นบัลลังก์ของพระนารายณ์ ตรงกับความเชื่อของลัทธิพราหมณ์ที่เชื่อว่า นาคเป็นเทพแห่งน้ำ และถือว่านาคเป็นสะพานเชื่อมภาวะปกติกับที่สถิตของเทพ ทางเดินสู่วิษณุโลก เช่น ปราสาทนครวัด จึงทำเป็นพญานาคราชที่ทอดยาวรับมนุษย์สู่โลกแห่งความศักดิ์สิทธิ์

ส่วนของไทยมีคติความเชื่อตามพระพุทธศาสนา เชื่อว่าพญานาคนั้น ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่แม่น้ำโขงและแหล่งน้ำทั่วไป บั้งไฟของชาวอีสานที่ทำกันในงานประเพณีเดือนหกก็ยังทำเป็นลวดลายและเป็นรูปพญานาค เพื่อพญานาคนั้นจะถูกส่งไปบอกพญาแถนบนฟ้าให้ปล่อยฝนลงมา ตามความเชื่อของคนอีสาน

พญานาคตามที่พระอาจารย์ผู้ทรงศีลเคยเล่าไว้ นาคคืองู งูเป็นอย่างไร นาคก็เป็นอย่างนั้น งูมีแถวๆ ไหนด แถวนั้นก็มีนาคชุกชุม ลักษณะเป็นงูใหญ่ สีดำสนิท สีเลื่อมประภัสสร หรืออาจมีสีอื่นๆ เป็นสีเดียวทั้งตัว ไม่มีลายแบบงูเหลือม หงอนก็เป็นหงอนสัตว์เลื้อยคลาน ไม่ใช่หงอนแบบตามบันไดวัด พฤติกรรมก็คือสัตว์นั่นเอง ในตำนาน พญานาคส่วนใหญ่สามารถโดนครุฑจับกิน ยกเว้นพญานาคชั้นสูงที่ทรงอิทธิฤทธิ์เท่านั้น เมื่อพญานาคเหล่านี้แปลงกายเป็นคนได้ ก็อยู่กันเป็นเมืองแบบในโลกของเรา มีการปกครองชั้นต่างๆ มีกษัตริย์นาค มีเจ้าหญิงเจ้าชายต่างๆ ชุณนางต่างๆ

นาคมีส่วนเกี่ยวข้องกับมนุษย์เรามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคน

ที่มีถิ่นฐานอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อย่างคนไทย ในคำทำนายมหาสงครามต์ของโหราหลวงแต่ละปีจะมีฝนตกมากน้อยก็ขึ้นอยู่กับจำนวนนาคน้ำผู้ให้น้ำว่ามีกี่ตัว แม้มือทิทธิฤทธิ์ แต่ก็ยังแฝงไปด้วยความร้อนแห่งฤทธิ์เดชที่เกิดจากการบำเพ็ญเพียร บันดาลให้เกิดให้เห็นสรรพภาวะเหนือโลกได้อเนกประการ

พระอาจารย์หลายรูปเล่าว่า พญานาคที่มีฤทธิ์สามารถแปลงกายเป็นคน แต่งกายเลียนแบบคนแบบเราๆ เพื่อให้กลมกลืนกับเรา

ทำไมนาคต้องแปลงเป็นคน

ก็เพื่อสื่อสารกับคนไถ่ บางที่มีเรื่องจำเป็น นาคก็จะแปลงมาเป็นคนปกติพญานาคนั้นรักสงบ ถือศีลอย่างเคร่งครัดมากกว่ามนุษย์ แต่ด้วยเหตุที่เป็นสัตว์เดรัจฉานและมีพิษอันตราย และที่สำคัญ พญานาคมีธาตุขันธ์ไม่บริบูรณ์ ซึ่งจะไม่สามารถบรรลุธรรมถึงขั้นสูงได้ แต่ด้วยความที่มีใจใฝ่ธรรมะเพื่อสะสมบุญบารมีโดยหวังอันสืบผลบุญเพื่อชาติหน้าอาจเกิดเป็นมนุษย์ ได้ตามรอยบาทพระพุทธรูปได้ โดยเฉพาะตอนที่เจอพระพุทธรูปเพื่อทำบุญ รับศีลรับพร จะทำบุญด้วยการติดต่อกับช่วยเหลือพระพุทธรูปและถวายผู้ทรงศีลในรูปแบบต่างๆ

สรุปง่ายๆ ก็คือ นาคทำบุญได้ โดยการช่วยเหลือผู้ทรงศีลด้วยวิธีต่างๆ เช่น พญามูลลินท์นาคราช ในพุทธประวัติที่เข้ามาทำบุญด้วยการวนชด ๗ รอบพร้อมกันกับแม่พังพานปกพระผู้มีพระภาคเจ้า เพื่อจะป้องกันฝนตกและลมมิให้ถูกพระวรกาย กลายเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างพระพุทธรูปปางนาคปรก พระประจำวันเสาร์ และคอยกลายร่างเป็นมนุษย์เพื่อรับบุญที่หลัง พญานาคและสัตว์ในตำนานเหมือนกัน เช่น พญาครุฑจึงเหมือนกันในข้อนี้ คือ แปลงร่างได้บางเวลา เพื่อรับศีลรับบุญ แต่ตอนช่วยเหลือพระพุทธรูปหรือผู้มีฌานสมาบัติ จะมาในรูปสัตว์ใหญ่มากกว่า

อย่างที่เล่าข้างต้น นาคและครุฑทุกตัว ไม่ใช่จะแปลงกายได้ต้องเป็นพวกระดับหัวหน้า มีฤทธาณาพลังสมบารมีมาไม่รู้กี่ล้านปี ทำสิ่งที่สัตว์เดรัจฉานไม่สามารถทำได้ คือทำบุญ ในขณะที่เกิดเป็นคนทำบุญง่ายมาก อยู่บ้านสวดมนต์ เดินไปหน้าปากซอย ไปวัดก็ทำได้แล้ว

พระไตรปิฎกและในชาดกได้กล่าวถึงพญานาคที่ได้เข้ามามีบทบาทในศาสนาพุทธว่า ในสมัยพระพุทธเจ้า มีพญานาคตัวหนึ่งนั่งฟังธรรมเทศนาของพระพุทธเจ้าแล้วได้เกิดศรัทธา จึงแปลงกายเป็นมนุษย์และบวชเป็นพระภิกษุ เนื่องจากภพภูมิเดิมที่ไม่สามารถเป็นมนุษย์ได้ตลอดเวลา มีวันหนึ่งเข้านอนในตอนกลางวันกลายร่างเป็นงูใหญ่ จนพระภิกษุรูปอื่นไปเห็นเข้า ต่อมาพระพุทธเจ้าทรงทราบจึงให้พระภิกษุนาคนั้นสึกออกไป เพราะเป็นสัตว์เดรัจฉาน นาคตัวนั้นผิดหวังมาก

ต่อจากนั้นมา พระพุทธเจ้าจึงทรงบัญญัติไม่ให้สัตว์เดรัจฉาน ไม่ว่าจะเป็นนาค ครุฑ หรือสัตว์อื่นๆ บวชอีกเป็นอันขาด และก่อนที่อุปัชฌาย์จะอุปสมบทให้แก่ผู้ขอบวช จะต้องถามอันตรายิกธรรมหรือข้อขัดข้องที่จะทำให้ผู้นั้นบวชเป็นพระภิกษุไม่ได้ รวม ๑๓ ข้อเสียก่อน

ในจำนวน ๑๓ ข้อนั้น มีข้อหนึ่งถามว่า

“ท่านเป็นมนุษย์หรือเปล่า”

หรือ “มนุสฺโสสิ”

ผู้ขอบวชต้องตอบว่า

“อามะ ภันเต”

และจึงเรียกการบวชนี้ว่า “บวชนาค” เพื่อเป็นอนุสรณ์ในความศรัทธาของนาคตัวนั้น

ดังกล่าวข้างต้น เรื่องพญานาคที่ต่างประเทศนั้น ไม่ใช่เรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เรื่องนี้เกิดขึ้นมีบันทึกของครูบากล้วย-พระวีระศักดิ์ ธีรภัทโท ใน “ชีวประวัติหลวงปู่ชอบ ฐานสโม” บันทึกเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อหลวงปู่ชอบท่านรับนิมนต์ไปอเมริกา ระหว่างที่ท่านพักอยู่ที่นั่น ญาติโยมไทย-ลาวที่เคารพเลื่อมใสศรัทธาในองค์หลวงปู่ก็มักจะนิมนต์ท่านไปโปรดตามสถานที่ต่างๆ มีอยู่คราวหนึ่ง ญาติโยมชาวลาวอพยพในรัฐนิวยอร์กได้มีศรัทธานิมนต์หลวงปู่พร้อมคณะลูกศิษย์ผู้ติดตามไปโปรดพวกเขาถึงเมืองบัฟฟาโล ไกลล์ชายแดนประเทศแคนาดา และน้ำตกไนแอการา เพราะที่นั่นยังไม่มีวัดพุทธศาสนาที่จะทำบุญด้วย

หลวงปู่ท่านเล่าว่า ที่นั่นเคยเป็นสมรภูมิรบ ได้มีพวกอินเดียนแดง ที่สู้รบกันสมัยก่อนแล้วตายไปพากันมาขอส่วนบุญมากมาย ต่อมาญาติโยม นิมนต์ท่านจาริกต่อไปยังน้ำตกในแอการาที่อยู่ริมเขตแดนระหว่างอเมริกา และแคนาดา

เมื่อท่านไปถึงที่น้ำตกในแอการาลักพัก บนท้องฟ้าซึ่งวันนั้นปลอดโปร่ง แจ่มใส แสงแดดแรงมากจนหลวงปู่ชอบต้องใส่แว่นตากันแดด ก่อนถึงน้ำตก อีกไม่กี่ไมล์ก็เริ่มเห็นไอน้ำลอยฟุ้งบนอากาศ โยมที่มาด้วยซึบอภิปักัดของ น้ำตกให้ท่านดู ท่านก็มองดูไอน้ำบนอากาศอย่างสนใจ เป็นที่น่าสังเกตุว่า หลวงปู่ชอบดูเสียบขีมิ ไม่พูดจากับใคร ไม่ว่าโยมจะว่าหรือพระจะถามอะไร ท่านก็ไม่พูดด้วย

มองดูรอบน้ำตกก็มีแสงแดดส่องตามปกติ มีเพียงบริเวณที่หลวงปู่ ชอบอยู่เท่านั้นที่มีเมฆมัวมาจากฝั่งประเทศแคนาดา เมฆก้อนนี้ก่อตัวขึ้นมา ได้ไม่นาน ฝนก็ตกลงมาโดยไม่มีวี่แววเรื่องฝนจะตกมาก่อน และไม่มี พยากรณ์อากาศที่เคยแม่นยำมาก คณะทั้งหมดจึงพากันเข้าไปหลบฝน ที่ร้านขายของที่ระลึก หลบกันอยู่ที่นี้ประมาณสิบนาที ฝนก็ซา แต่ทว่า เมฆมัวเหนือน้ำตกในแอการายังคงเค้ารูปแม่เบ๊ย คนในคณะถึงกับแตกตื่น ฮือฮา หลวงปู่ชอบจึงบอกให้สำรวจปากสำรวจคำ

“อยู่เฉยๆ อย่าพูดมาก...ไม่เคยเห็นหรือ!”

ระหว่างหลบฝนกันอยู่ที่นี่ ฝนตกหนักลึกพักจึงหยุด หลวงปู่ชอบ ได้บอกให้ทุกคนกลับกันเดี๋ยวนี

หลังทำวัตรสวดมนต์แล้ว ผู้บันทึกได้เข้ามาช่วยดูแลหลวงปู่ชอบ ระหว่างที่กำลังนัดถวาย ท่านก็ถามว่า

“ตอนอยู่น้ำตก ท่านเห็นอะไรไหม”

“ที่นั่นมีอะไรหรือขอรับ”

หลวงปู่ชอบบอกว่า

“ที่น้ำตกมีพวกอินเดียนกับพวกฝรั่งตายเพราะรบกันอยู่นั้น พวกนี้ พากันมาขอให้เราอุทิศบุญให้ ผู้มีวาสนาต่อกันเราก็โปรดเขาได้ ผู้ไม่มี วาสนาต่อกันเราก็โปรดเขาไม่ได้ เราโปรดสัตว์อยู่นั้นให้ไปจุติใหม่เป็นพัน

ผู้มีกรรมดีจะได้เกิดเป็นมนุษย์ ผู้มีกรรมบาปพยายามจะไปได้เกิดเป็น สัตว์เดรัจฉาน ผู้ไม่มีกรรมนำเกิดก็ต้องอยู่นั้นต่อไปอีก...รอผู้มีวิสาขามาโปรด หรือรอจนพ้นกรรม”

หลวงปู่ชอบยังบอกอีกว่า

“ที่น้ำตกมีพญานาคพ่อลูกตระกูลฉัพพยาปุตซ์ขึ้นมาอนุโมทนาบุญ ตอนที่เรากำลังแผ่เมตตาโปรดสัตว์อยู่ พญานาคสองพ่อลูกแสดงอนุโมทนา ด้วยการแผ่พังพานบังแดดและบันดาลฝน ฝนที่ตกใส่พวกเราก็คือฝนที่เกิดจากพญานาคแสดงฤทธิ์ ไม่ใช่ฝนตามฤดูกาลหรอก พญานาคเขาแสดงฤทธิ์ให้พวกท่านเห็นเป็นพยาน”

พอได้ยินหลวงปู่ชอบบอกเช่นนั้น นอกจากฉันและคนอ่านจะแปลกใจแล้ว ก็เหมือนกับครูบากล้วยผู้บันทึกเรื่องนี้ก็รู้สึกประหลาดใจว่า ในเมืองนอกอย่างสหรัฐอเมริกาที่มี “พญานาค” อยู่ด้วย!!!

ผู้บันทึกถามหลวงปู่ชอบเหมือนกับที่เราก็อสงสัยว่า

“ทำไมพญานาคถึงมาอยู่ที่อเมริกา ทำไมพวกเขาไม่ไปอยู่เมืองไทย หรือประเทศชาติบ้านเมืองที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เมืองฝรั่งอย่างอเมริกานี้เขาก็ไม่ได้นับถือพระพุทธศาสนาเป็นหลักเป็นฐานเหมือนกับพวกเรา ทำไมพญานาคถึงได้มาเกี่ยวข้องด้วย”

หลวงปู่ชอบท่านตอบว่า

“เกี่ยวกับเรื่องกรรม...พญานาคตระกูลฉัพพยาปุตซ์นี้เขาอยู่ที่นั่นมาก่อน ที่ผู้คนจะเข้ามาอยู่เสียอีก พญานาคอยู่น้ำตก (ไนแอการา) เขามีอายุได้สามหมื่นปีแล้ว ประเทศอเมริกาเพิ่งตั้งมาไม่กี่ร้อยปีเอง...ท่านก็คิดว่าใครมาอยู่ที่นั่นก่อนกัน!...ดึกคืนนี้พญานาคฉัพพยาปุตซ์เขาจะพาบริวารมาฟังธรรมกับเรา ขอให้ท่านสำรวจไว้ อย่าเป็นลิงเป็นค่างตามใจตนเอง ถ้าง่วงก็ให้พึ่งฝ่าหลับเอา อย่ามานอนเป็นตะเข้ขวางคลองข้างเราเป็นอันขาด พวกเทวดาเขาจะตำหนิในสมณสาธูปของพระเถรเราเอาได้”

พอดีสักว่า...ได้ยินเสียงท่านเคาะกระโถนดังก๊อก ๆ บอกสัญญาณ จึงพาท่านมานั่งเก้าอี้เพื่อนวดเส้นถ้าย ระหว่างนวด ท่านก็เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อคืนให้ฟังว่า

ชาววังช่างเล่าเรื่อง (พญานาค)

“พญานาคฉัพพยาบุตจำแลงเป็นมนุษย์ผู้ชาย แต่งกายด้วยผ้าหม้อห้อม พาวรวิหารชายหญิงมาหาเรา แล้วขอให้เราแสดงธรรมเบตพลีบุญให้ฟัง”

ผู้บันทึกถามว่า

“เบตพลีบุญคือธรรมอะไรหรือขอรับ”

หลวงปู่ชอตอบว่า

“เบตพลีบุญคือบุญที่เราอุทิศให้กับบรรพบุรุษญาติมิตรผู้เกี่ยวข้อง ต้นทางสายบุญทั้งหลายนั้นเกิดจากจิตที่เป็นกุศล คำว่าจิตเป็นกุศลคือจิตมีปัญญาในการทำความดี บุญทุกอย่างนั้นเริ่มต้นจากเจตนาที่ดีก่อน เปรียบตั้งสาครไหลลงทะเลหลวง บุญกุศลทั้งหลายที่กระทำมานั้น สุดท้ายปลายทางจะไหลลงไปรวมกันที่มหาสมุทรทะเลหลวง คือ นิพพานธาตุ”

จากเรื่องนี้ เห็นได้ชัดว่าการเป็นมนุษย์มีภพภูมิสูงกว่าสัตว์ สามารถสั่งสมบุญบารมีได้ สามารถบวชได้ แต่พญานาคแม้ว่าจะมีฤทธิ์เหนือมนุษย์ แต่กว่าจะเกิดเป็นมนุษย์ ต้องบำเพ็ญเพียรรักษาศีลตั้ง ๕,๐๐๐ ปี ต้องมาพบพระอาจารย์หรือผู้มีอภิญญาจึงได้รับโปรดสัตว์ได้

แต่เหตุไฉน...มนุษย์ผู้มั่งมาย คิดว่าอยากมีฤทธิ์ดลบันดาลสิ่งเหนือโลกได้...คิดว่าชาติภพภูมิก่อนตนเองเป็นพญานาคซึ่งเป็นสัตว์เดรัจฉาน

จึงรำร้องว่าอยากจะเป็นหรือมีเชื้อสายพญานาค...

พยานาคเชียงใหม่ ๒ : เพชรพยานาค

จังหวัดเลย เป็นจังหวัดเล็กๆในภาคอีสานตอนเหนือ ที่มีขุนเขาสูงเสียดฟ้า มีอุทยานแห่งชาติและวัดวาอารามสวยงามหลายแห่ง มีอากาศหนาวเย็นที่สุดในเมืองไทย และเป็นเมืองเก่า มีขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์น่าเที่ยวน่าชม ทำให้ติดอันดับท็อปเท็น เว็บไซต์ Skyscanner ที่จัดอันดับ ๑๐ สถานที่ท่องเที่ยวมาแรงในประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับความนิยมสูงสุดในปีที่ผ่านมา จากการรวบรวมข้อมูลการค้นหาเที่ยวบินของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยวัดจากสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอัตราการค้นหาเที่ยวบินสูงที่สุด ทั้งนี้ ๑๐ อันดับสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมในประเทศไทย ได้แก่

๑. เลย
๒. อุบลราชธานี
๓. อุตรดิตถ์
๔. ปาย (แม่ฮ่องสอน)
๕. ร้อยเอ็ด
๖. สกลนคร
๗. นครศรีธรรมราช
๘. หาดใหญ่ (สงขลา)
๙. เชียงราย
๑๐. สุราษฎร์ธานี

นอกจากภูเขาสูงแล้ว ยังมีเมืองโบราณอย่างเชียงคานที่ติดแม่น้ำโขง หรือชื่อเก่าคือเมืองสาณะคาม (ชนะสงคราม) เมืองนี้สร้างโดยขุนคาม โอรสของขุนคว้างอาณาจักรล้านช้าง เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๑๕๐๐ มีความสำคัญในประวัติศาสตร์ทางยุทธศาสตร์สมัยราชอาณาจักรล้านช้าง คือประมาณ พ.ศ. ๒๒๕๐ อาณาจักรล้านช้างแยกออกเป็นสองอาณาจักร คือ อาณาจักรหลวงพระบาง ซึ่งมีพระเจ้ายาจกาสูรราชเป็นกษัตริย์ และอาณาจักรเวียงจันทน์ ซึ่งมีพระเจ้าไชยองค์เว้เป็นกษัตริย์ โดยกำหนดอาณาเขตให้ดินแดนเหนือแม่น้ำโขงขึ้นไปเป็นอาณาเขตหลวงพระบาง และได้แม่น้ำโขงลงมาเป็นอาณาเขตเวียงจันทน์ ต่อมาทางหลวงพระบางได้สร้างเมืองปากเหืองซึ่งอยู่ฝั่งขวาของแม่น้ำโขงเป็นเมืองหน้าด่าน และทางเวียงจันทน์ได้ตั้งเมืองเชียงคานเดิมซึ่งอยู่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงเป็นเมืองหน้าด่าน

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๓๒๐ พระเจ้ากรุงธนบุรีโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกกับเจ้าพระยาสุรสีห์ ยกทัพไปตีกรุงเวียงจันทน์ พอดีเวียงจันทน์ได้จึงได้อัญเชิญพระแก้วมรกตกลับมายังกรุงธนบุรี แล้วได้รวมอาณาจักรล้านช้างเข้าด้วยกันและให้เป็นประเทศราชของไทย รวมถึงกวาดต้อนผู้คนมาอยู่เมืองปากเหืองมากขึ้น แล้วโปรดเกล้าฯ ให้เมืองปากเหืองขึ้นกับเมืองพิชัย

ต่อมาสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้กองทัพไทยยกทัพไปปราบเจ้าอนุวงศ์ที่นครราชสีมา เนื่องจากเจ้าอนุวงศ์เจ้าเมืองเวียงจันทน์คิดกบฏเอกราชเพื่อแยกเป็นอิสระจากไทย หลังจากปราบได้สำเร็จแล้ว ก็ไปกวาดต้อนผู้คนจากฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงมาอยู่เมืองปากเหืองมากขึ้น แล้วโปรดเกล้าฯ ให้ไปขึ้นกับเมืองพิชัย ครั้นถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พวกจีนฮ่อได้ยกทัพมาตีเมืองเวียงจันทน์ เมืองหลวงพระบาง และได้เข้าปล้นสะดมเมืองเชียงคานเดิมที่อยู่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง ชาวเชียงคานเดิมจึงอพยพผู้คนไปอยู่เมืองเชียงคานใหม่ (เมืองปากเหือง) เป็นจำนวนมาก

ครั้นต่อมาเห็นว่าชัยภูมิเมืองเชียงคานใหม่ (เมืองปากเหือง) ไม่เหมาะสม ผู้คนส่วนใหญ่จึงอพยพไปอยู่ที่บ้านทานาจันทร์ ซึ่งใกล้กับที่ตั้งของอำเภอเชียงคานปัจจุบัน แล้วตั้งชื่อใหม่ว่า เมืองใหม่เชียงคาน ต่อมา

ไทยได้เสียดินแดนฝั่งขวาแม่น้ำโขงให้กับฝรั่งเศส ทำให้เมืองปากเหืองตกเป็นของฝรั่งเศส คนไทยที่อยู่เมืองปากเหืองจึงอพยพมาอยู่เมืองใหม่เชียงคานหรืออำเภอเชียงคานปัจจุบันโดยสิ้นเชิง แล้วได้เปลี่ยนชื่อเมืองเป็นเมืองเชียงคานใหม่ จนกระทั่งปีพ.ศ. ๒๔๕๒ เมืองเชียงคานมีพระยาศรีวรราชฮาด (ทองดี ศรีประเสริฐ) ได้รับตำแหน่งนายอำเภอเชียงคานคนแรก

ปัจจุบัน เมืองเชียงคานเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนบ้านเก่า บรรยากาศบ้านไม้แบบโบราณที่ถนนคนเดินกันอย่างคึกคัก ยิ่งช่วงหน้าหนาว ห้องพักไม่เคยว่าง เต็มตลอด นอกจากจะมีบ้านโบราณแล้ว เมืองเชียงคานยังมีวัดโบราณอยู่หลายวัด เช่น วัดมหาธาตุ ที่เก่าแก่ที่สุด สร้างขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๑๙๗ วัดในเมืองเชียงคานมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับพญานาคเกือบทุกวัด

ฉันมาเชียงคานบ่อยๆ แล้วก็หลงเสน่ห์ของเมืองเล็กๆแห่งนี้...

เรือนแถวไม้เก่าๆ โฮมสเตย์บ้านๆ รับนักท่องเที่ยวอย่างกันเอง ถนนคนเดินที่คึกคักไปด้วยฝูงชนที่มาเยือน โดยเฉพาะช่วงฤดูหนาว ร้านค้าที่ขายของสวยๆงามๆ ของรับประทานต่างๆ เจ๊อกลิ่นอายเก่าๆ ทำให้การมาเที่ยวที่นี้น่าประทับใจ เป็นเสน่ห์เฉพาะตัวของเชียงคาน

ติดกับถนนคนเดินมีวัดเก่าๆอยู่หลายวัด หนึ่งในนั้นคือวัดที่เก่าแก่ที่สุดของที่นี่...

ฉันเข้าไปที่วัดมหาธาตุ วัดคู่เมืองเชียงคาน เพื่อสักการะพระประธานศักดิ์สิทธิ์ประจำโบสถ์ คือ หลวงพ่อใหญ่ เป็นพระพุทธรูปไม้ศิลปะพื้นบ้านล้านช้างปางมารวิชัย ที่มีความเก่าแก่และสวยงามเป็นอย่างมาก วัดนี้ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสมบัติของชาติแล้ว ตัวพระอุโบสถก็เป็นสิ่งก่อสร้างเก่าแก่ มีประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนาน เดิมทีเป็นศาลาว่าการเมืองเชียงคาน สร้างมาตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๑๙๗ ใช้เป็นฐานบัญชาการทางด้านการปกครองและการทหารของรัฐบาลสยามในอดีต และนับว่าเป็นที่มั่นที่มีความสำคัญในกรณีพิพาทกับฝรั่งเศสหลายครั้งเลยทีเดียว ทำให้มีกลิ่นอายการผสมผสานของศิลปะทั้งไทย ลาว และฝรั่งเศส (มีส่วนร่วมฝรั่งเศส ก่ออิฐถือปูนสไตล์ฝรั่งเศสเหลืออยู่ด้วย!!!) ก่อนที่จะมีการแปลงมาเป็นวัด

ที่มีความสวยงามลงตัวทางด้านศิลปกรรมเป็นอย่างยิ่ง

หลวงพ่ोज้าอวาสท่านดูใจดี ใส่แว่นตาดำ อายุมากแล้ว ฉันและคนข้างตัวเข้าไปกราบท่าน และท่านบอกให้เข้าไปอีกห้องหนึ่งที่มีสิ่งของและรูปถ่ายเกี่ยวกับพจนานาคทั้งห้อง รวมทั้งหัวโขนที่หัวเป็นนาคด้วย โดยฉันไม่ได้คาดคิด หลวงพ่อได้ตะโกนด้วยเสียงดังเข้าไปในห้องว่า

“พ่อใหญ่เอ๊ย ลูกหลานมารับราชการอยู่ที่นี้ ช่วยดูแลคุ้มครองด้วยเน้อ”
ช่างเป็นการบอกกล่าวที่กันเองเสียนี้กระไร...

หลวงพ่อรูปร่างท่านคือหลวงพ่ที่มีบทบาทในเรื่องเหตุการณ์แปลกประหลาดที่คณะฉายหนังกลางแปลงโตนผีมาจ้างฉายหนังที่ค้ำชะโนดนั้นเอง ท่านเล่าว่า เงินที่พจนานาคค้ำชะโนดมาจ้างคณะฉายหนัง จำนวนเงิน ๔,๐๐๐ บาทที่จ่ายมา เปิดลิ้นชักมากมายเป็นไปไม่ไปหมด

ตามที่โบราณเล่าไว้ว่า นาคเป็นสัตว์กึ่งเทพ สามารถจำแลงแปลงกายได้ นาคตัวจริงมีลักษณะเป็นงูตัวใหญ่มีหงอน มีเกล็ดสีดามะเมื่อม มีนิสัยทั้งดีและค่อนข้างดุร้าย มีอยู่ทั้งใต้บาดาลและบนบก แต่จะขึ้นมาสู่มนุษย์โลกในบางโอกาส แต่ยังไม่เคยมีใครได้เห็นตัวจริงของพจนานาคด้วยตนเอง เรื่องเล่าส่วนใหญ่จะเพียงแต่เห็นในนิมิต ในความฝัน หรือเห็นไกลๆในน้ำเท่านั้น ส่วนนาคตามบันไดวัดวาอารามทางพุทธศาสนาหรือแม้แต่ตามเทวาลัยในโบราณสถานของศาสนาพราหมณ์ - ฮินดูที่มีอายุนับพันๆปี ก็เป็นนาคเกิดจากจินตนาการของช่างปั้นช่างเขียน ไม่มีใครยืนยันได้ว่าเป็นรูปของนาคตัวจริง แบบเดียวกับสัตว์ในเทพนิยายของฝรั่ง เช่น มังกร เรื่องของนาคจึงลึกลับกึ่งความเชื่อ นิทาน ไสยศาสตร์ ฯลฯ ถูกจริตคนไทย

เรื่องหนึ่งที่มีคนพูดถึงกันมากเกี่ยวกับพจนานาคคือ เรื่องเพชรพจนานาคหรือเพชรนาคา ว่าเป็นของจริงๆหรือมายาลวงโลกกันแน่ และหินนั้นก็นักอยู่ตามถ้ำ ตามภูเขา หรือตามแหล่งน้ำต่างๆ ตามป่าตามภูเขานี้ก็ถือได้ว่าเป็นแหล่งที่มาอย่างน่าอัศจรรย์ บางคนก็เรียกว่า **หินศิลาคอน** แต่ความเชื่อนี้ก็ยังเป็นที่ยึดมั่นกันยากว่าปลอมหรือจริงกันแน่ แต่ที่แน่ๆคงปลอมมากกว่าจริง เพราะตามเว็บต่างๆ ฉันเห็นมีขายเยอะเหลือเกิน พจนานาคอะไร

จะผลิตได้เยอะขนาดนี้ น่าจะเหมือนเหล็กไหลที่อาจจะมิจริง แต่หายาก และมีปลอมมากกว่าจริง

วิธีปลอมในคลิปที่เคยดู มีการนำแก้วสีๆ เป็นเม็ดที่มีขายทั่วไปตามท่าพระจันทร์มาใส่ลงในดินแล้วทำความร้อนจนกลายเป็นลักษณะเหมือนหิน แก่งนำไปฝังไว้ตามป่า หลอกคนมาซูดและทูปออกมาว่าเป็นเพชรพญานาค คนที่มงายก็เชื่อสนิท ร้องสาธุๆ กันไป แต่ถ้าเป็นของจริง ตามตำราเขาว่า การแบ่งสีสันของเพชรพญานาคนั้นสามารถที่จะแบ่งออกได้ ๓ ประเภท คือ ๑. สีอ่อนแต่ใส ๒. สีเข้ม ๓. สีเข้มออกโทนเทาดำ สีต่างๆจะมีอาณาภาพพลังที่แตกต่างกันไปตามสีสันและตามขนาดสัดส่วนด้วย ยิ่งออกเป็นสีในประเภทที่ ๓ ยิ่งมีพลังลึกลับอาถรรพ์เพิ่มมากขึ้น

การแบ่งวรรณะตามโทนสีของเพชรนาคาสามารถแบ่งได้ตามพญานาค แต่ละตระกูลและวรรณะเป็น ๗ วรรณะ

๑. สีน้ำเงิน	วรรณะกษัตริย์
๒. สีฟ้าน้ำทะเล	วรรณะเชื้อพระวงศ์
๓. สีเขียว	วรรณะนักบวชผู้ทรงศีล
๔. สีแดง	วรรณะนักรบขุนพล
๕. สีม่วง	วรรณะขุนนาง
๖. สีขาว	วรรณะกลาง
๗. สีเหลือง สีส้ม สีชมพู	วรรณะทั่วไป

นอกจากนี้ยังมีความเชื่อที่ว่า เพชรพญานาคหรือวัชระธาตุเพชรพญานาค ยังมีความศักดิ์สิทธิ์และคุณสมบัติพิเศษในทางรักษาโรคภัยต่างๆ ได้อีก เช่น

สีขาว	รักษาเรื่องหลอดเลือดตีบ ความดันโลหิต
สีน้ำเงิน	รักษาเรื่องไวรัส มะเร็ง แบคทีเรีย
สีเขียว	รักษาเรื่องปวดเมื่อย เลือดไม่วิ่ง ปรับธาตุ
สีแดง	รักษาเรื่องตับ เม็ดเลือด
สีม่วง	รักษาเรื่องมะเร็งลำไส้
สีเหลือง	รักษาเรื่องแบคทีเรีย ท้องเสีย
และสีฟ้า	รักษาเรื่องไวรัส

ส่วนการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ เคยมีรศ. ดร.วีรชัย พุทธวงศ์ หรือ อาจารย์อ้ออด อาจารย์ประจำภาควิชาเคมี คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พิสูจน์แล้วว่า เป็นแร่ธาตุ หินกลุ่มเซอร์โคเนียม Zirconium (Zr)

หลวงพ่อบ่นถึงเคยเล่าให้ฟังว่า เพชรพจนานาคเป็นสมบัติของพจนานาค และกว่าพจนานาคแต่ละตัวจะเนรมิตเพชรพจนานาคลักษณะต่าง ๆ ขึ้นมาได้ จะต้องบำเพ็ญเพียรบารมีมาช้านาน จะต้องมีฌานบารมีแก่กล้า จึงจะสามารถเนรมิตเพชรพจนานาคอย่างที่เห็นขึ้นมาได้ อย่างเพชรพจนานาคที่เป็นเม็ดกลม ๆ ก็มาจากเกล็ดของท่าน ถ้ากลม ๆ จากตา ถ้าเป็นพวกอาวุธ จะเป็นของหายาก เนื่องจากเป็นอาวุธของพจนานาคที่ย่อส่วนมานั้นจะดีเด่นรอบด้าน ทั้งเสริมบารมี ป้องกันตัว อุบัติภัยคุ้มภัยคุ้มครอง ดั่งนั้นฉันเลยสรุปเอาเองว่า เพชรพจนานาคที่ขายกันทั่วไปน่าจะเป็นของไม่จริง เพราะพจนานาคคงผลิตได้ไม่มาก และกว่าจะได้ก็กินาน คงไม่เกร่อขนาดนี้ คิดว่า ๙๙.๙๙% ผลิตจากนาคปลอมในประเทศจีน

ฉันเองได้รับเพชรพจนานาคจากหลวงพ่อบหลายรูปจากหลายวัดหลายแห่ง เคยได้แบบต้องทุบเองด้วย หรือได้มาเป็นเม็ด ๆ ก็เก็บเอาไว้ ได้รับจากหลวงพ่อวัดมหาธาตุมาสองสามเม็ด เป็นสีฟ้า ลักษณะเป็นหยดน้ำ อีกเม็ดเป็นสีเหลืองเม็ดใหญ่ ลักษณะหนึ่กว่าธรรมดา แข็งกว่าแก้ว มีวง ๆ ผลึกข้างใน โดยท่านเล่าสั้น ๆ แค่ว่า

“เก็บได้บนพื้นหน้าโบสถ์”

“เก็บได้ริมฝั่งโขงตรงวัดอาฮง (วัดอาฮงศิลาวาส จังหวัดบึงกาฬ สะดือแม่น้ำโขง)”

อีกหลวงพ่อบหนึ่งที่วัดใจกลางกรุงเทพฯ ท่านกล่าวว่า

“อยู่ในบาตรน้ำมนต์ ตอนสวดมนต์เสร็จ”

พญานาคเขียงคาน ๓ : แก่งคุดคู้

ถ้าท่านลงเครื่องบินที่สนามบินจังหวัดเลย นั่งรถอีกประมาณ ๔๐-๕๐ นาที จึงจะมาถึงอำเภอเขียงคาน จากตัวอำเภอ นั่งเลยออกไปทางอำเภอปากชมประมาณสามกิโล มีแหล่งท่องเที่ยวที่หนึ่งที่ฉันนั่งมากกว่าเขามาดูอะไรกันนักกันหนา นั่นคือแก่งคุดคู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแก่งหินใหญ่ขวางอยู่กลางลำน้ำโขงเป็นจำนวนมาก จากการที่หินเหล่านี้อยู่ใต้น้ำเป็นเวลานาน ทำให้หินเหล่านี้มีสีสีนต่างกันไป ตัวแก่งกว้างใหญ่เกือบจรดสองฝั่งแม่น้ำโขง มีกระแสน้ำไหลผ่านไปเพียงช่องแคบใกล้ฝั่งไทยเท่านั้นเอง ทำให้กระแสน้ำเชี่ยวกราก จากถนนเข้าไปแถวๆ แก่งคุดคู้ เราจะเห็นร้านค้าขายของเต็มไปหมด และเวลาที่เหมาะจะชมแก่งคุดคู้ที่สุดคือ เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือน พฤษภาคม

ร้านที่นี้จะขายของนักท่องเที่ยว เช่น เสื้อยืดลายผ้าขาวม้าต่างๆ และแถมนี้มีสินค้าโอท็อปที่มีชื่ออยู่อย่างคือ มะพร้าวแก้ว ที่ทำได้อร่อย เนื้อหวานนุ่ม ทั้งๆ ที่เมืองเขียงคานไม่เห็นมีมะพร้าวเลย น่าจะสั่งจากเพชรบูรณ์??? เสียอย่างเดียวที่เก็บไม่ได้นาน ซื้อมาต้องรีบกินทันที และวันหมดอายุที่ดูก็ไม่ค่อยชัดเจน

ที่นี่เขามีตำนานเช่นเดียวกับทุกแห่งในประเทศนี้...

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพรานป่าคนหนึ่งชื่อ “จิ้งซึ่งดั่งแดง” รูปร่างสูงใหญ่ล่ำสัน มีฝีมือในการล่าสัตว์ วันหนึ่งนายพรานผู้นี้ตามล่าควายเงินมาจากหลวงพระบาง (ที่เรียกควายเงินเพราะมูลของควายตัวนี้เป็นเงิน) พอมาถึงริมลำน้ำโขงเห็นควายเงินพักกินน้ำ นายพรานจึงดักรอข่มขืน พอดีชาวบ้าน

เล่นเรือผ่านมา ควายนเงินตกใจ ตื่นเตลิดขึ้นไปบนเขาลูกหนึ่ง (ต่อมาเขาลูกนี้ได้ชื่อว่า “ภูควายนเงิน”) นายพรานเลยยิงไปถูกเขาอีกลูกจนพังทลายไปซีกหนึ่ง กลายเป็นหน้าผาสูงชันที่ชาวบ้านเรียกว่า “ภูผาแบน” นายพรานโกรธคนที่เล่นเรือผ่านซึ่งเป็นต้นเหตุให้ควายนเงินหนีไป จึงกลั่นแกล้งด้วยการขนหินมาวางกั้นลำโขงไม่ให้เดินเรือได้ ทำให้กลางน้ำโขงมีแก่งหลายแห่ง มีชื่อเรียกต่างๆ เช่น แก่งฟ้า แก่งจันทร์ เป็นต้น นายพรานทำการเกือบจะสำเร็จ ก็พอดีมีสามเณรรูปหนึ่งมาเห็นเข้า เณรนั้นออกอุบายหลอกให้นายพรานใช้ไม้เฮี้ยะ (ไม้ไผ่ชนิดหนึ่ง) ผ่าซีกหุบหินแทน ไม้เฮี้ยะผ่าแล้วจะเป็นสันคมกริบ เมื่อนายพรานใช้หุบหิน ไม้นั้นก็บาดคอนนอนตาย คุดคู้ยู่ที่ริมโขงนั่นเอง แก่งหินนั้นจึงเรียกว่า “แก่งคุดคู้” แก่งเหล่านี้แม้จะเป็นอุปสรรคต่อการเดินทางในลำน้ำโขงมาแต่โบราณ แต่ก็เป็นบริเวณที่มีปลาเข้ามาอยู่อาศัยอย่างชุกชุม

ทางไปแก่งคุดคู้จะผ่านอีกวัดที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับพจนานาคมากมาย คือวัดท่าแขก ที่เคยเป็นที่จำพรรษาของพระเจ้าสิบสองราชูปถัมภ์ คือ หลวงปู่ชอบ หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ หลวงตามหาบัว ฯลฯ และปัจจุบันยังมีกุฏิเก่าๆ ของท่านอยู่ วัดท่าแขกนั้นจะว่าไปก็มีตำนานเล่าขานนานมา ตั้งแต่พ.ศ. ๒๒๐๐ รัชสมัยของพระเจ้าสุริยวงศาธรรมิกราช เจ้ามหาชีวิตราชาอาณาจักรลาว ครองราชย์เมื่อพ.ศ. ๒๑๗๘ - ๒๒๓๓ เลย์ทีเดียว โดยได้มีการสร้างวัดท่าแขกขึ้นในพ.ศ. ๒๒๐๙ ตามศิลาจารึก ซึ่งมีลักษณะเป็นเสาหินสี่เหลี่ยม ด้านเท่า สูง ๗๙ เซนติเมตร กว้างด้านละ ๑๘ เซนติเมตร มีดวงฤกษ์ข้างบน จารึกด้วยอักษรธรรมอีสาน มี ๖ บรรทัด ปัจจุบันอยู่ภายนอกโบสถ์วัดท่าแขก อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ที่นั่นมีบ่อน้ำ “บ่อข่าตานาค” บ่อน้ำโบราณอายุ ๓๐๐ กว่าปีที่สร้างขึ้นมาร่วมกับวัด หลังจากนั้นถูกทิ้งให้เป็นวัดร้างอยู่หลายร้อยปี

จนกระทั่งปีพุทธศักราช ๒๔๖๙ หลวงปู่เสาร์ กันตสีโล หลวงปู่มั่น ฎริทัตโต หลวงปู่เทศก์ เทศรังสี หลวงปู่พรหม จิรบุญโญ หลวงปู่สีโหมเมโก หลวงปู่ฝัน อาจาโร และพระภิกษุสามเณรอีกประมาณ ๔๐ กว่ารูป ได้เดินธุดงค์ผ่านมาทางเชียงคาน ลงมาจากพระพุทธรูปภูควายนเงิน (ที่

ควายเงินโดนนายพรานซุ่มยิงตกใจเสียงเรื่อวิ่งขึ้นไป) เพื่อมาพักภาวนาที่วัดร้างแห่งหนึ่ง อยู่ติดกับแม่น้ำโขง อยู่ห่างไม่ไกลจากตัวเมืองเชียงคานมากเท่าไร ชาวบ้านท้องถิ่นในสมัยนั้นเรียกชื่อวัดแห่งนี้ว่า วัดท่าแขก (วัดท่าจระเข้) เหตุที่ชาวบ้านในสมัยก่อนเรียกว่าวัดท่าแขก ก็เพราะว่าที่บริเวณท่าลานหินข้างวัดที่ติดกับแม่น้ำโขงสมัยนั้นมีระฆังมาอาศัยอยู่อย่างซุกซุม ระฆังมักจะพาทันมานอนฝั่งแดดอยู่ที่ท่าลานหินของวัด หลวงปู่เสาร์และหลวงปู่มั่นได้พากุศิษย์มาพักภาวนาอยู่ที่นี่ โดยหลวงปู่ชอบ ลูกศิษย์เอกท่านเล่าให้ฟังว่า

“ตอนท่านอาจารย์เสาร์พาเราและหมู่คณะมาพักภาวนาอยู่ที่วัดท่าแขก (วัดท่าแขก) วัดท่าแขกตอนนั้นเป็นวัดร้าง มีโบสถ์เก่าและซากเจดีย์ถูกถาวรภัยพันธุไม้ปกคลุมหนาแน่นไปหมด แสดงว่าวัดนี้ถูกทิ้งให้รกร้างมานานแล้ว ป่าไม้ก็แน่นหนาจนมองแทบไม่เห็นแสงเดือนแสงตะวัน เราทางกลดจัดที่พักให้ท่านอาจารย์เสาร์อยู่ทางปากห้วยตกโขง ทางเดียวกันกับทางต้นโพธิ์ใหญ่ทุกวันนี้แหละ ส่วนเราไปกลางกลดพักอยู่ทางไปบ้านน้อยแก่งคุดคู้...

“...ตอนเช้าท่านอาจารย์เสาร์พาพวกเราไปบิณฑบาตในเมืองเชียงคาน บิณฑบาตผ่านบ้านโยมคนไหน ท่านอาจารย์เสาร์ก็จะบอกบุญกับโยมว่าให้โยมพากันเอาจอบเสียมมีดพรัมาช่วยกันตัดถางเครือถาวรภัยพันธุไม้ที่ขึ้นปกคลุมซากเจดีย์และโบสถ์ ท่านจะพาชาวบ้านบูรณะซ่อมแซมวัดร้างแห่งนี้ ชาวบ้านบอกท่านว่าเขาจะชวนกันออกมาช่วยท่านบูรณะวัดท่าแขก (วัดท่าแขก)...ชาวบ้านพากันมาตัดเครือไม้ถาวรภัยที่คลุมโบสถ์และเจดีย์ออก อาจารย์เสาร์ท่านก็พาพระเถรและชาวบ้านเก็บซากอิฐขึ้นมาเรียงซ้อนกันใหม่เท่าที่จะทำได้ ตอนนี้อันคนซากอิฐแก่นั้นได้พบพระพุทธรูปเก่าโบราณและเครื่องใช้ไม้สอยพวกถ้วยชามนกระเบื้อง เป็นของใช้ของลาวหลวงพระบาง พระพุทธรูปเก่าที่ค้นพบนั้น มีพระพุทธรูปที่ทำจากทองคำ ทำจากสำริด ทำจากชิ้นเงิน และพระพุทธรูปที่แกะสลักจากไม้ แต่ส่วนมากจะเป็นพระพุทธรูปที่ทำจากไม้ พระพุทธรูปเหล่านี้ส่วนมากจะถูกซากอิฐทับถมไว้ ชาวบ้านบางคนเห็นพระพุทธรูปที่ทำด้วยทองคำ เขาอยากจะได้ อยากเอาไป

ครอบครองเป็นเจ้าของ ท่านอาจารย์เสาร์ห้ามไม่ให้ใครเอาพระหรือของเก่าในที่นี้ออกไป ท่านว่าของเหล่านี้เป็นสมบัติของพระศาสนา ของเหล่านี้เป็นทรัพย์ของแผ่นดิน ถ้าใครเอาไปครอบครองโดยมิชอบแล้วจะเกิดความวิบัติในปัจจุบัน ชาวบ้านเขากลัวตามคำที่ท่านบอก เขาจึงไม่กล้าเอาของพวกนี้ไปเป็นสมบัติส่วนตัว...”

เหล่าพระเณรและชาวบ้านเชียงคานบูรณะสถานที่วัดร้างท่าแขกอยู่ประมาณเจ็ดวัน จนเป็นที่พอใจของหลวงปู่เสาร์แล้ว ท่านจึงสั่งให้หยุดการทำงานนอก และให้พระเณรพากันทำงานใน งานในคือการทำควมเพียรเดินจงกรมภาวนา หลวงปู่ชอบท่านเล่าถึงประสบการณ์ในการภาวนาของท่านตอนอยู่วัดท่าแขกให้ฟังว่า...

มีคืนหนึ่งท่านนั่งภาวนาอยู่ พอจิตของท่านสงบลง ปรากฏมีลำแสงสีขาวพุ่งออกมาจากทางโบสถ์เก่าวัดท่าแขก ลำแสงสีขาวนี้ลอยวนอยู่รอบๆ กลดของท่าน แล้วก็พุ่งเข้ามาชนที่หน้าอกของท่าน หายเข้าไปในทรวงอกของท่าน ท่านน่านิมิตที่เห็นนี้มาพิจารณาดู และทราบว่าเป็นสถานที่แห่งนี้ ท่านเคยมีความผูกพันมาแต่ในอดีต ในอนาคตท่านจะได้เข้ามาเกี่ยวข้องดูแล แสงสีขาวที่พุ่งชนหน้าอกของท่านนั้นคือ ดวงจิตของพจนานาคนามว่า อิศโรนาคา ที่เขาพิทักษ์รักษาสมบัติของพระศาสนาที่มีอยู่ในวัดท่าแขก และเขาได้ยกวัดนี้ให้ท่านดูแล นี่เป็นการติดต่อกับพจนานาคครั้งแรกทางนิมิต

หลังจากนั้น หลวงปู่ชอบท่านเห็นพจนานาคครั้งแรกที่แม่น้ำโขง เมืองเชียงคาน เห็นที่วัดท่าแขกนี้แหละ โดยพจนานาคมาแสดงตนให้ท่านเห็นด้วย “ตาเนื้อ” คือมองเห็นด้วยตาเปล่า เหตุการณ์ประหลาดที่เกิดขึ้นนั้นเกิดตอนกลางวัน ไม่ได้ขณะนั่งสมาธิ ตอนท่านกำลังสร่งน้ำที่ท่าน้ำที่วัดเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น.

ท่านเห็นท่อนใหญ่ๆ มีลักษณะลักษณะสีดำเมือมคล้ายกับงูขนาดใหญ่ มีความยาวประมาณเกือบ ๑๐๐ เมตร ที่แรกท่านเข้าใจว่าเป็นท่อนไม้ที่ลอยมากับน้ำโขง มันไม่ใช่ขอนไม้เมื่อท่านมองดูอย่างถี่ถ้วนแล้ว เพราะไม่เคลื่อนไหวไหลไปตามสายน้ำเลย ถึงแม่น้ำจะไหลแรงแค่ไหน (ทำไม้คล้ายกับที่คนโกสัตัวเราเห็นในแม่น้ำโขงวันบังไฟพจนานาค - ตอน

พญานาคเขียงคาน ๘ : ๑๕ คำ เดือน ๑๑) แล้วสิ่งนี้ก็ค่อยๆ ลอยเคลื่อนตัว ในลักษณะขวางกับลำน้ำเข้ามาทางที่ท่านกำลังสร่งน้ำอยู่ พอเข้ามาใกล้ท่าน ประมาณ ๒๐ วา ก็หยุดนิ่งอยู่กับที่ ไม่เคลื่อนไหวไปไหนอีก บางครั้งก็ทำตัวให้จมน้ำ แล้วก็ค่อยๆ ลอยขึ้นมาบนผิวน้ำ ทำสลับไปสลับมาอยู่แบบนี้หลายครั้ง

ถึงตอนนี้หลวงปู่ชอบท่านก็ขึ้นมากลางใจว่า...

“นี่หรือคือพญานาค”

เหมือนกับว่าเขาจะรับรู้ในความคิดของท่าน หลังจากท่านยื่นตะลิ่งมองดูอยู่ไม่กี่อึดใจ ปรากฏว่ามีน้ำพุ่งขึ้นไปบนอากาศคล้ายกับน้ำพุ เหมือนกับว่าที่ใต้ลำน้ำโขงมีอะไรบางอย่างที่ทำให้เกิดน้ำพุ่งขึ้นมา หลังจากน้ำพุ่งขึ้นไปบนฟ้าแล้ว ตัวดำๆ ลักษณะคล้ายกับงูใหญ่นี้ก็ได้จมหายลงไปในแม่น้ำโขง

คืนนั้นขณะที่ท่านนั่งภาวนาอยู่ ได้มีบุรุษท่านหนึ่งแต่งกายภูมิฐาน เหมือนกับเจ้านายทางเมืองลาวในสมัยก่อนมาปรากฏตัวให้ท่านเห็นในนิมิตนี้เป็นตัวอย่างที่เคยเล่าว่า พญานาคจะแปลงกายเป็นคนเมื่อจะสื่อสารกับมนุษย์ บุรุษท่านนี้บอกกับหลวงปู่ชอบว่า เขาเป็นพญานาคที่เฝ้าทรัพย์สมบัติของพระพุทธศาสนาอยู่ที่วัดร้างแห่งนี้ เขาดีใจที่หลวงปู่เสาร์และพระเถรพาชาวบ้านบูรณะสมบัติของศาสนาที่นี่ ได้เห็นพระเถรผู้ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมมาบำเพ็ญสมณธรรมอยู่ที่วัดแห่งนี้ หลังจากทีวัดแห่งนี้ถูกปล่อยทิ้งให้ร้างมาเป็นร้อยปี

หลวงปู่ชอบท่านถามพญานาคองค์นี้ว่า...

“ที่อาตมาเห็นเมื่อตอนบ่ายใช้ท่านหรือเปล่า”

เขาบอกท่านว่า “เป็นข้าพเจ้าเองที่แสดงตนให้ท่านเห็น เหตุที่แสดงตนให้ท่านเห็นด้วยตาเนื้อนั้น เพราะข้าพเจ้าอยากจะทำให้ท่านได้รู้ถึงภาพภูมินี้ว่ามีอยู่จริงตามที่พระพุทธเจ้าท่านได้ตรัสเอาไว้ และเพื่อแสดงออกในอนุโมทนาบุญที่พระคุณเจ้าและคณะได้บูรณะสมบัติพระศาสนาของวัดนี้ ข้าพเจ้าจึงแสดงอนุโมทนาให้ท่านเห็นโดยการ ‘พ่นน้ำ’ ขึ้นบนอากาศ”

ท่านถามพญานาคองค์นี้ต่อว่า “ท่านมีชื่ออะไร”

เขาตอบท่านว่า “ข้าพเจ้ามีนามว่าอิสโรนาคราช มีวิมานบาดาลอยู่ที่

ชาววังช่างเล่าเรื่อง (พญานาค)

ปากแม่น้ำเลยไหลลงแม่น้ำโขง ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของเมืองบาดาลอยู่ที่นี้”

หลวงปู่อธิบายว่า เมืองของอิสิโรนาคาท่านใหญ่กว่าเมืองเชียงคานมาก มีอาณาเขตไกลไปจนถึงเขตอำเภอน้ำปาด จังหวัดอุดรดิถีต์ พญานาคองค์นี้ ท่านบอกว่ามีอายุมากถึง ๑๒,๐๐๐ ปี ชั้นบรรดาศักดิ์ของเขาหากเปรียบเทียบกับมนุษย์แล้วเทียบเท่ากับตำแหน่งนายอำเภอ

(ที่มา : “ชีวประวัติหลวงปู่ชอบ ฐานสโม”

บันทึกโดยครูบาทู๋ช่วย - พระวีระศักดิ์ ธีรภัทโท)

ปัจจุบัน วัดท่าแขกมีพญานาคหน้าโบสถ์ที่แปลกกว่าที่อื่น คือเป็นลักษณะงูใหญ่ไม่มีหงอน ส่วนพญานาคด้านหลังโบสถ์จะมีหงอนตามปกติ

เข่าว่ากันว่า...หลวงปู่ชอบท่านสร้างพญานาคตามรูปพรรณสัณฐานที่ท่านเห็นนั่นเอง

